

DE ARENBERGWEG

Omstreeks 1865 liet hertog **Engelbert August van Arenberg** (1824-1875) zich dagelijks per koets rondvoeren in Heverlee langsheen de Herendreef, Heverleebos en de Kerspelstraat. Volg de hertog op zijn dagelijkse wandeling. Ontdek twee toplocaties en achterhaal het verhaal achter straatnamen, gebouwen en standbeelden. Het **kasteel van Arenberg** onderging in de voorbije jaren een grondige restauratie. De restauratie van de **Boodschapkapel** van het Heilig Hartinstituut was in 2011 laureaat voor de Vlaamse Monumentenprijs.

De hertogen van Arenberg waren grootgrondbezitters en bekwame bosbouwers die in het Meerdaalwoud een rijk natuurpatrimonium achterlieten. Voor de bevolking van Heverlee was deze adellijke familie van Duitse origine van heel groot belang. De zusters annuntiaten van Heverlee maakten naam en faam in het onderwijs. Het Heilig Hartinstituut lepelde zich op het einde van de 19de eeuw tussen de eigendommen van de Parkabdij en het Arenbergkasteel.

PRAKTISCH

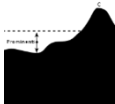
7,58 KM

DE OUDE KANTIEN / THE LODGE [HTTP://WWW.LODGE-HOTELS.BE/LODGE/BRASOUDEKANTIENINDEX.JSP](http://www.lodge-hotels.be/lodge/brasoudekantienindex.jsp)

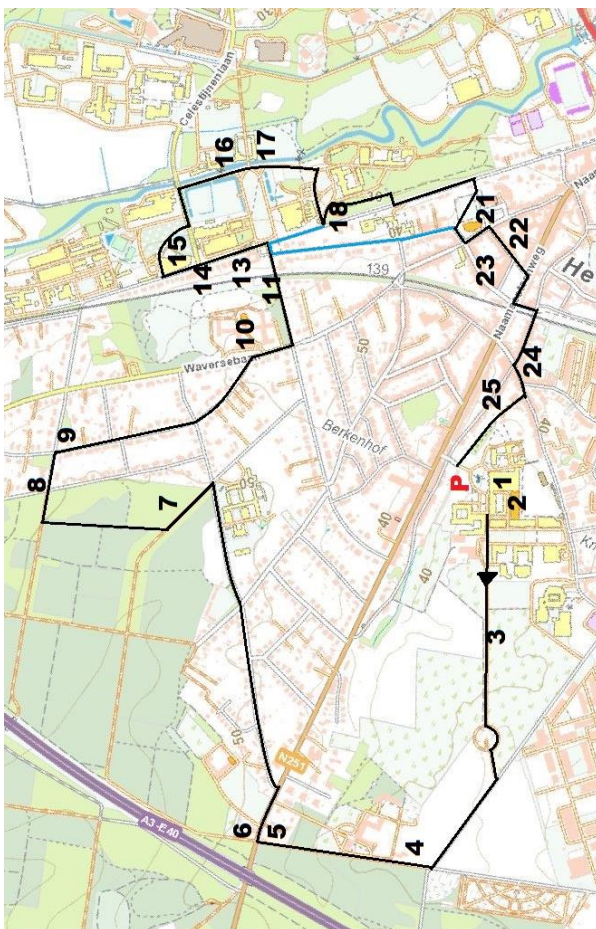
(ZIE ROUTEBESCHRIJVING FIETSERS)

TOTALE STIJGING 52 METER/MAXIMALE STIJGINGSGRAAD 1,92%

ALGEMENE MOEILIJKHEIDSGRAAD 4/10

KAART

Uittreksels uit CartoWeb.be met toelating van het Nationaal Geografisch instituut van 08/07/2015 - www.ngi.be

ROUTESCHRIJVING

- Vertrek : Heilig Hartinstituut - Naamsessteenweg 355
- Volg de Calvarielaan van het instituut tot aan de Kerspelstraat, hier naar rechts
- Volgen tot aan de Bierbeekpleindreef naar rechts,
- Volgen tot aan de Naamesessteenweg, naar rechts
- Volgen tot eerste straat links = Huttelaan.
- Volgen tot aan de Prosperdreef, naar links.
- Volgen tot aan eerste afslag naar rechts.
- Volgen tot op de Herendreef.
- Tweede kruispunt naar rechts = Prinses Lydialaan.
- Verder volgen tot aan de Waversebaan.
- Rechts tot kruispunt Leopold III-laan (rechts) en Engelbertlaan (links).
- Links in Engelbertlaan tot op het Kantineplein.
- Links naar de Croylaan, voorbij de Celestijnenlaan door de Campusbibliotheek naar de Celestijnenlaan en links verder tot voor de brug over de Dijle: daar rechts in park, langs de Dijle tot aan Kasteel
- Verder voorbij kasteel en voorbij wegje naar brug(je) over de Dijle naar rechts naar Romaanse kapel (zie verder circuit Wandelaars)
- *Fietsers, rolstoel- en buggygebruikers: keren terug naar Kardinaal Mercierlaan rechts tot Kantineplein, even naar boven en dan links in de J. Vandenbemptlaan tot aan de kerk.. Op Waversebaan naar links tot aan Prins de Lignestraat.*
- Wandelaars gaan van de Romaanse kapel weg en laten het landbouwinstituut links liggen, gaan door het park tot de doorgang in de muur naar de Kardinaal Mercierlaan, links volgen tot trap aan de overzijde einde muur: oversteken en tussen de huizen nrs. 87 en 89 trap op tot aan de kerk Waversebaan oversteken naar de Prins de Lignestraat.
- Aan de Prins de Lignestraat naar beneden tot aan het Lodewijk Engelbert van Arenbergplein (bovenzijde) naar rechts.
- Tot Sint-Lambertusstraat, naar links tot aan de Naamsessteenweg: oversteken voor de spoorweg.
- Naar de Groenstraat naast het hoekhuis (nr 207) (niet het fietspad, wel de berg af), naar Groenstraat, rechts tot kruispunt met Hertogstraat, naar links tot rechts Parkbosstraat, naar boven tot aan de ingang H.H.H.

LOCATIES

1. HET HEILIG HARTINSTITUUT

Deze campus is inmiddels 120 jaar oud. Op het domein van ruim 40 ha zijn zeven onderwijsinstellingen gevestigd met in totaal meer dan 7000 studenten en leerlingen, een kinderdagverblijf, religieuze gemeenschappen, een woon- en zorgcentrum en een landbouwuitbating. De school lepelde zich op het einde van de 19e eeuw tussen de eigendommen van de Parkabdij en van de hertogen van Arenberg. Hertogin Eleonora van Arenberg en haar zoon Engelbert Maria van Arenberg waren belangrijke geldschieters voor het monumentale nieuwbouwproject naar een ontwerp van architect Joris Helleputte. Een groot deel van de gronden werd aanvankelijk gehuurd van de hertogen en in de jaren 1920 aangekocht. Inmiddels zijn op deze campus het neogotische hoofdgebouw beschermd alsook de modernistische Boodschapkapel.

2. DE BOODSCHAPKAPEL

De Boodschapkapel is het verbluffende resultaat van een artistieke samenwerking. De zusters annuntiaten gaven in 1930 de opdracht aan architect Flor van Reeth om een schoolgebouw met kapel te ontwerpen. Hij maakte er samen met glazenier Eugene Yoors en de jonge smeedkunstenaar Rie Haan een meesterwerk van. Eugene Yoors ontwierp 450m² glasraam in een uitzonderlijk coloriet en expressieve kracht. Rie Haan ontwierp het volledige interieur. Deze drie Belgische kunstenaars van de pelgrimbeweging realiseerden een totaalproject van internationaal niveau. Het gebouw onderging tussen 2005 en 2010 een grondige restauratie en was al die tijd voor het publiek gesloten. Nu kunt u deze adembenemende mooie ruimte weer bezoeken. Neem de tijd om deze lichttempel te bezoeken en geniet van een esthetische en spirituele ervaring.

3. DE HOEVE EN DE CALVARELAAN

De hoeve op je rechterkant was van bij de aanvang verbonden aan de modelschool. Ze had een dubbele functie: didactisch en economisch. Ze was uitgerust met een stoommelkerij en een kaasmakerij. Zij voorzag, zoals in de abdijen, in de behoeften van de meer dan 1000 interne leerlingen en ca 250 religieuzen. Vandaag is deze hoeve nog altijd operationeel. Het grote melkvee- en akkerbouwbedrijf wordt gerund door de broers Dumortier.

Aanvankelijk liep de Calvarielaan iets meer schuin naar de hoofdingang toe. Hij werd in 1928 verlegd in het verlengde van het hoofdgebouw. Het concept was geïnspireerd op de buitenaanleg door de hertogen van Arenberg, die de eigenaars waren van deze gronden tot in 1918. Zij opteerden voor kaarsrechte dreven met kruispunten. De gronden langs weerszijden van deze dreef werden door het instituut van de hertog gepacht en waren in cultuur genomen door de hoeve van de school.

4. MISSIEHUIS “DE JACHT”

Op je rechterkant zie je het klooster ‘De Jacht’. In 1927 kochten de kanunnikessen missionarissen van Sint-Augustinus er 12ha grond van een blok van 50ha, gesekwestreerde grond van de hertog van Arenberg. De rest van het terrein kwam in handen van het Heilig Hartinstituut. De jonge missiecongregatie liet er door architect Theo Van Dormael een nieuw moederhuis bouwen. Het oorspronkelijke in Roeselare was tijdens de Eerste Wereldoorlog verwoest. Vandaag zijn de zusters gekend als ‘zusters van de Jacht’. Ze ontwikkelden een

indrukwekkende missieactiviteit in alle werelddelen, uitgezonderd Oceanië. In de kloostertuin staat een oude wegwijzer die dit illustreert.

5. HET (VOORMALIGE) HUIS DE JACHT- FEESTZAAL “DE JACHT 500”

Op de hoek van de Naamsesteenweg en de Bierbeekpleindreef ligt het huis ‘De Jacht’ dat in de 19de eeuw gebouwd werd in opdracht van de hertog van Arenberg. In de gevel bevindt zich de oudere arduinen wapenstein van Leopold Filip van Arenberg en zijn echtgenote Maria-Francisca Pignatelli. Het jaartal 1727 verwijst waarschijnlijk naar de aanleg van de Nieuwe Naamsesteenweg. In dezelfde periode gebeurde de hertracering van het oude boswegenpatroon in rechtlijnige dreven.

Leopold Filip (1690-1754) van Arenberg was een hertog van Duitse origine. Hij liet Heverleebos en Meerdaalwoud in blokvormige percelen of omheiningen verdelen door de aanleg van dreven, die de bossen van noord naar zuid en van west naar oost doorkruisten. Dit dambordpatroon vergemakkelijkte de houtexploitatie en de organisatie van drijfjachten. De dreven konden afgesloten worden wanneer dit wenselijk was (bijvoorbeeld voor de jacht). De openbare wegen door het bos moesten wel toegankelijk blijven. Het huis fungeerde vanaf ca 1900 als boswachtershuis en werd door het Agentschap Natuur en Bos in 2010 in concessie gegeven aan de uitbater van het restaurant aan de overkant.

6. DE (VOORMALIGE) AFSPANNING “DE JACHT” – RESTAURANT DE ‘500’

Het gebouw waar nu restaurant de ‘500’ is, fungeerde in de 18de eeuw als afspanning voor de paarden. Later werd het een jacht- en boswachtershuis en van 1900 tot 1964 werd het een restaurant dat onafgebroken uitgebaat werd door dezelfde familie (Guillaume-Vanopdenbosch).

7. PROSPERDREEF

De Prosperdreef is genoemd naar Prosper Lodewijk van Arenberg (1785-1861), Tijdens zijn leven werd het grondbezit van de Arenbergs het meest uitgestrekte ooit. Het werd in totaal op 20 866 ha geraamd. Er werd gezegd dat de hertog over eigen grondgebied tussen zijn kasteel in Duitsland en Heverlee kon reizen. De Prosperdreef werd heel lang ‘de weg naar het bosch’ genoemd. Vanuit het kasteel liep een rechte weg naar boven (de huidige Engelbertlaan en Leopold III-laan), die dan rechts af naar het bos zwenkte. Door die aanleg kreeg de bezoeker het kasteel pas vanuit zijn voordeligste hoek te zien met een uitzicht over de parterretuin. De Prosperdreef is met voorsprong de langste van alle bosdreven vermits hij tot aan de Warandevijver doorloopt, de grens met Wallonië. Het is pas nadat hertog Louis-Engelbert, ‘de blinde Hertog’, in 1785 in het bezit kwam van Vaalbeek dat de Prosperdreef werd doorgetrokken en Heverleebos en Meerdaalwoud verbond.

8. HERENDREEF

De benaming Herendreef gaat terug tot de middeleeuwen. Het vrijwoud van Heverlee en Meerdaal was in de middeleeuwen nog de eigendom van en het exclusieve jachtgebied van de heren van Heverlee. De laatste heer van Heverlee was Raas van Graven. Toen hij bankroet ging, werd de heerlijkheid Heverlee verkocht aan Nicolas Rolin, de kanselier van Bourgondië. Anton van Croy (1400-1475) kocht de heerlijkheid Heverlee met het bijhorende bos en voegde ze bij zijn andere eigendommen in de buurt (Aarschot en Bierbeek). Door zijn huwelijk met Margareta van Lorreinen verwierf hij het Meerdaalwoud. Hij kocht ook Blanden (1445) en Egenhoven (1446). Zo kwam de hele streek ten oosten en ten zuiden van Leuven met het Heverleebos, het Mollendaalbos en het Meerdaalwoud in het

bezit van één van de invloedrijkste geslachten in de Lage Landen. Door het huwelijk van Karel van Arenberg met Anne van Croÿ ging dat bezit in 1612 over in handen van de Arenbergs.

9. PRINSES LYDIALAAN

Deze straatnaam bestaat van 1938 en kwam er al bij leven ter ere van Lydia van Arenberg (1905-1977), de dochter van Engelbert Maria en Hedwige de Ligne. Door haar huwelijk met prins Filibert van Savoye op 30 april 1928 in Turijn, droeg zij de titel van prinses. Filibert zou zelf nog voor een korte tijd koning van Italië worden. Na de Tweede Wereldoorlog werd de Italiaanse monarchie afgeschaft en vestigden Filibert en Lydia zich in Zwitserland. In het spoor van haar vader, toonde prinses Lydia veel belangstelling voor de familiegeschiedenis en steunde ze het wetenschappelijk onderzoek in dat verband. Ze bracht een groot deel van haar gelukkige jeugd door in Heverlee, waar ze graag gezien werd door de bevolking. Na haar overlijden werd door kunstenaar Harry Elström een beeltenis in reliëf gemaakt. De gedenksteen werd ingehuldigd op 4 oktober 1980 naar aanleiding van het eeuwfeest van de Sint-Lambertuskerk.

10. HET HUIS VAN DE JEÛIETEN AAN DE WEVERSEBAAN

Na de Belgische onafhankelijkheid vestigden de jezuïeten zich terug in Leuven. Toen de gebouwen in de Minderbroedersstraat niet meer voldeden (verouderd, niet brandveilig, plaatsgebrek), beslisten zij tot een 'nieuwbouw buiten de stad'. De Vlaamse jezuïeten verkochten in de jaren 1950 het stuk grond dat ze in de jaren 1920 van het sekwester in Terbank – Egenhoven verwierven. Op deze grond kwam dan de nieuwe sociale woonwijk Ter Elst. In Heverlee kochten ze de grond van ca 8,5 ha van de familie De Grunne. Op 31 juli 1956 werd de eerste steen van dit complex gelegd. Architect Jozef Ritzen ontwierp een sober geheel. In het jezuïetenhuis verblijven uiteraard de paters zelf (voorhuis) maar ook studenten (N- & Z-vleugel). Verder worden lokalen gebruikt door organisaties waarmee een permanente band gesmeed wordt.

11. ENGELBERTLAAN

Deze laan is wel degelijk genoemd naar hertog Engelbert Maria (1872-1949), de jongste in de reeks van hertogen met die naam. Hoewel fortuinlijk geboren, kende hij toch tegenslag in het leven. Zijn vader Engelbert August (1824-1875) overleed toen hij nog geen drie jaar was. Zijn moeder, de hertogin weduwe Eleonora Ursula van Arenberg, nam de touwtjes in handen tot aan zijn meerderjarigheid. Toen in 1914 de Eerste Wereldoorlog uitbrak, koos Engelbert Maria de zijde van het Pruisische leger. De Duitse nederlaag had verstrekkende gevolgen voor zijn eigendommen in België. Op 10 november 1918 besliste de Belgische regering dat alle goederen van onderdanen van mogendheden die tegen België hadden gestreden, onder sekwester werden geplaatst. Het kasteel met zijn 28 ha park, Heverleebos, Mollendaalbos en Meerdaalwoud waren daar dus bij. In de volgende jaren zouden de eigendommen in Heverlee verkocht worden aan de universiteit en aan verschillende religieuze instellingen. Engelbert Maria komt de verdienste toe in deze moeilijke omstandigheden het culturele erfgoed van het huis te hebben veilig gesteld voor de toekomst. Het familiearchief vertrouwde hij toe aan de kapucijnen in Edingen. Door de aanleg van de spoorweglijn Leuven-Waver in 1855, werd de Hertog Engelbertlaan bruusk onderbroken. Het bareelwachtershuisje OW 2 stond aanvankelijk aan de westkant van de spoorlijn. Het werd later overgeplaatst naar de overkant en vervangen door een ruimere woning met een tuintje ervoor. Die werd in 2014 afgebroken. Een stuk metselwerk van de ijskelder van het kasteel is nog duidelijk zichtbaar maar de volledige kelder ligt nog altijd verborgen in de hoge berm van de Engelbertlaan.

12. STANDBEELD VAN DE BLINDE HERTOG EN JAN PIETER MINCKELERS

Dit standbeeld stelt dan wel weer overgrootvader Lodewijk Engelbert (1750-1820) voor in een vriendschappelijke omarming met hoogleraar fysica Jan Pieter Minckelers (1748-1824). Hij had de bijnaam 'de blinde hertog'. Lodewijk Engelbert verloor, toen hij vijftientig was, het zicht door een jachtongeval in Edingen. De blinde hertog raakte volledig in de ban van de ballonvaart. Hij gaf de Leuvense professoren de opdracht te zoeken naar een gas dat het meest geschikt zou zijn om een luchtballon te vullen. Enkele maanden later ontdekte Minckelers het steenkoolgas en bewees hij de bruikbaarheid ervan. Op 21 november 1783 liet hij op het voorplein van het kasteel een ballon opstijgen. Hij landde na een vlucht van meer dan 20 km in Zichem. Door zijn toedoen werd een forse stoot gegeven aan de jonge luchtvaart. Het nieuwe gas, 'de ontvlambare lucht', zoals Minckelers het noemde, had nog een belangrijke eigenschap: het werd gloeiend tijdens de verbranding en gaf dan een behoorlijk licht. Minckelers werd zo de ontdekker van het lichtgas. Dit beeld is ook van Harry Elström. Het werd op 5 september 1948 onthuld naar aanleiding van het 75-jarig bestaan van de Unie van Leuvense ingenieurs en de 200e verjaardag van de geboorte van J.P. Minckelers.

13. DE OUDE KANTIEN – HOTEL THE LODGE

De 'Oude Kantien' was oorspronkelijk een hoeve die behoorde bij het kasteel. Tot iets vóór 1600 bevond zich midden op het voorplein van het kasteel het oude neerhof met stallingen. Karel III van Croÿ liet ze afbreken en vervangen door een gesloten hoeve met binnenplein. Ze werd onder de Arenbergs omgevormd tot een afspanning voor het personeel van hun gasten. Zij lieten de noordelijke voorgevel in de 18e eeuw verbouwen met grote rechthoekige vensters met sluitsteen en een rondboog-inrijpoort waarboven vroeger het wapenschild van de kasteelheren prijkte. De stallen waren in de zuidvleugel met aan de straatzijde het jaartal 1641. Het wagenhuis dateert van 1741. Het hele complex werd enkele jaren geleden vakkundig gerestaureerd en aangepast als brasserie-hotel met behoud van al het waardevolle: de oude baksteen, de onbezette muren, het gebinte, het vakwerk, de arduinen voerdertrug.

14. KARDINAAL MERCIERLAAN

De Kardinaal Mercierlaan heet in de Leuvense volksmond kortweg 'De Dreef', een benaming die sedert de successen van voetbalclub OHL opnieuw in opmars is. In de westgevel van de Oude Kantien is een authentieke gedenksteen ingemetseld die herinnert aan de eerste aanleg van deze dreef naar Leuven in 1596. Bij de voltooiing van deze werken liet Karel III van Croÿ de steen in metselen in een gedenkteken dat ondertussen verdween. In 1842 vormde de hertog van Arenberg deze soms moeilijk begaanbare doorgang om tot een mooie dreef, vanaf de Naamsepoort tot aan het Celestijnenklooster en zo naar Terbank over de Dijle, waarover een sterke brug werd gelegd. De weg werd langs weerszijden geflankeerd door een sierlijke rij bomen. Het werd één van de mooiste wandelingen in de directe omgeving van Leuven waar het op zondagnamiddag aangenaam flaneren was.

15. CELESTIJNENKLOOSTER (CAMPUSBIBLIOTHEEK ARENBERG CBA)

Toen Willem van Croÿ zijn einde voelde naderen, liet hij op 21 mei 1521 zijn laatste wilsbeschikking optekenen. Hierin gaf hij de opdracht een celestijnenklooster te stichten voor twaalf priesters, zes lekenbroeders en zes leken. De geestelijken zouden instaan voor de bediening van de kerk, waar het praalgraf van Willem van Croÿ zou ondergebracht worden en dat dienst zou doen als mausoleum van de familie. Maria van Hamal, zijn echtgenote, moest instaan voor de uitvoering van het testament. Op nauwelijks vijf jaar tijd werd de kerk, zo groot als een stadskerk, gebouwd (1526). Daarna werden de kloostergebouwen afgewerkt (1540). Dit celestijnenklooster was het enige van die orde in de Nederlanden. Keizer Jozef II hief het klooster op in 1783. De blinde hertog probeerde

de verkoop van de gebouwen te verhinderen maar slaagde er slechts in om een deel van het complex te kunnen kopen. Hij liet het ombouwen tot luxueuze paardenstallen. In de Nederlandse tijd liet de hertog wat restte van de kerk afbreken om het materiaal te recupereren. In 1925 kon de universiteit het celestijnenklooster en een areaal van 46 ha aankopen van de Belgische staat, die na de sekwestratie de eigenaar was. Het pachthof van het klooster werd gerestaureerd en is nu een universitaire kribbe/peutertuin. De gebouwen en omgeving zijn beschermd als dorpsgezicht sinds 1978. Het kloosterpand en de resterende gebouwen werden de Campusbibliotheek Arenberg. Architect José Rafaël Moneo (Spanje ° 1937) plande ter hoogte van de verdwenen zuidelijke pandgang de ingang van de nieuwe bibliotheek. De eetzaal herschiep hij tot leeszaal. De nieuwbouw (kant Celestijnenlaan en Willem de Croÿlaan) met een ondergrondse bouwlaag is nu het bibliotheekgedeelte met open rekken. De depots bevinden zich ook ondergronds. In deze bibliotheek zijn achttien departementsbibliotheeken van vier faculteiten gegroepeerd. De collectie telt 1 miljoen volumes, 3.000 lopende tijdschriften. (400 000 volumes oude tijdschriftencollecties zijn ondergebracht in het nabijgelegen jezuïetenhuis.)

HET ARENBERGPARK: DE WATERMOLEN

De watermolen uit de 17e en de 18e eeuw was eigendom van de hertog. Van het oude mechanisme blijven twee waterwielen bewaard die het water met hun schoepen onderaan opvangen. Vandaar dat de molen tot het type onderslagmolen behoort. Tegenover deze graanmolen stond op de andere oever een houtzaagmolen. In het water zijn nog muurtjes zichtbaar waarop het waterwiel rustte. De molens waren banmolens, eigendom van de hertog.

16. HET ARENBERGKASTEEL

De bezittingen van Raas van Grez, de laatste heer van Heverlee werden in 1446 verkocht aan Anton van Croÿ. Het is zijn kleinzoon, Willem van Croÿ die de oude gebouwen (donjon en aanhorigheden) liet afbreken om op de plaats van de oude waterburcht het huidige kasteel dat uit de 16e eeuw dateert, te laten bouwen. Anna van Croÿ huwde in 1587 met Karel, prins de Ligne. Die kreeg via zijn moeder de naam Arenberg. Door dit huwelijk gaat het kasteel van Heverlee van Croÿ over naar Arenberg. Het kasteel wordt geflankeerd door twee stoere hoektorens, waarop de keizerlijke dubbele adelaar en het wapenschild van Arenberg prijkt. Een grote ridderzaal strekte zich uit op de eerste verdieping, vanaf de toren rechts tot aan de kapel, en liep door tot onder het dak. Het kasteel onderging menigvuldige verbouwingen. In de 18e eeuw werd de ridderzaal gecompartmenteerd in salons en zolder. De neogotische kapelerkerk is een restauratie uit 1876. In 1966 begon men met een grondige gevelrestauratie waarbij men terugging naar de 16e- en 17e- eeuwse vensterverdelingen. De dakkapellen werden weer in hout uitgevoerd. Deze restauratie beperkte zich tot de linker toren en drie traveeën. In 1979 werden de bestemmingsplannen voor het kasteel goedgekeurd. In 1984 begon men met de eerste fase van de inrichting. De ridderzaal werd behouden en de zolderruimte werd over de ganse lengte opengemaakt (onderwijs).

17. DE SINT-LAMBERTUSKAPEL

In de achtste eeuw stond hier een kleine houten kapel die volgens de legende ingewijd werd door Hubertus en aan Lambertus opgedragen werd. Ze werd op het einde van de 11e eeuw vervangen door dit romaans kerkje. Het vertoonde veel gelijkenis met de Sint-Pieterskerk in Bertem en was een van de eerste romaanse kerkjes in de streek. Deze kerk diende als parochiekerk voor Heverlee en als slotkapel voor de kasteelheren. Toen in het begin van de 16de eeuw Willem van Croÿ een nieuw kasteel met kapel liet optrekken, geraakte de romaanse kerk in verval. Door de aanleg van de kasteeldreef werd een deel van de heuvel afgegraven en verdwenen het koor en de zuiderbeuk. Later zou men voor de esthetiek ook de noorderbeuk slopen. In 1783 werd een eind verderop een

nieuwe parochiekerk gebouwd. Wat overbleef van de kapel, werd ingericht als boswachterswoning. Vanaf 1936 werd de kapel eigendom van de universiteit. Uiteindelijk werd het bedehuis omgebouwd tot een hedendaags heiligdom. De overblijvende romaanse resten werden geïntegreerd in een moderne compositie waarbij ze volledig tot hun recht komen en de nieuwe sacrale ruimte mee vorm geven.

18. DE SINT-LODEWIJKSCHOOL

Ook in de stichting van deze school speelden de Arenbergs een rol. Tijdens het hertogschap van Prosper Lodewijk brak een cholera-epidemie uit. Zijn echtgenote, Ludmilla nodigde de zusters van Liefde van Vincentius a Paulo uit om de zieken te komen verzorgen. Zijn dochter Louise drong erop aan om voor de zusters de middelen te voorzien om zich permanent in Heverlee te vestigen. Ze zouden niet alleen thuisverpleging doen, maar ook een meisjesschool oprichten. Deze school werd in 1858 door hertog Prosper Lodewijk gesticht, na het overlijden van prinses Louise die in 1854 op 33-jarige leeftijd stierf. De Sint-Lodewijkschool is naar haar genoemd. Zoals het de bedoeling was, werd het een volksschool voor arme meisjes. De school en het klooster brandden in 1940 bijna volledig uit en werden heropgebouwd. Inmiddels vormen de Sint-Lodewijkschool en de Sint-Jozefschool samen de Sint-Lambertus Vrije Basisschool.

19. DE SINT-JOZEFSCHOOL

Door de schoolwet Van Humbeek in 1879 ontstond het 'officieel' gemeentelijk onderwijs. Het episcopaat spoorde de parochiale geestelijken aan om als tegengewicht een 'vrije', katholieke school op te richten. Door de steun van de hertog en weldoeners kon in 1880 een jongensschool starten in Heverlee. De lessen werden aanvankelijk gegeven in de 'oude kantine'. Vier jaar later moest men een andere locatie zoeken. De hertog kwam ter hulp en zo kon in 1884 een schooltje starten aan de Waversebaan.

20. DE SINT-LAMBERTUSKERK

Heverlee maakte oorspronkelijk deel uit van de parochie Oud-Heverlee. In 1757 werd de zelfstandige parochie Heverlee opgericht. De Parkabdij kreeg de patronaatsrechten en engageerde zich om in ruil een pastorie en een nieuwe kerk te bouwen. Met de bouw van de pastorie werd praktisch onmiddellijk gestart; voor de kerk was dat pas vijftwintig jaar later (1782) het geval. Ze bleef amper een eeuw bestaan. Louis Van Arenberg kreeg de opdracht om een nieuwe kerk te bouwen naast de bestaande. De financiering gebeurde door de hertog van Arenberg. De neo-romaanse kerk werd ingewijd in 1880 en de oude kerk werd onmiddellijk afgebroken.

21. PRINS DE LIGNESTRAAT

Met 'Prins de Ligne' wordt Karel van Arenberg (1515 -1616) bedoeld. Karel, zoon van Jean de Ligne en Margaretha vander Marck erfde de naam 'Arenberg' van zijn moeder, die in haar huwelijkscontract liet bepalen dat haar kinderen de uitgestorven naam Arenberg en het wapen van haar voorouders mochten dragen.

Oorspronkelijk was deze verbinding tussen de Naamsesteenweg en de Waversebaan niet meer dan een veldweg. Hij werd gekasseid en in 1905 omgedoopt tot Prins de Lignestraat bij de feestelijkheden van 75 jaar Belgische onafhankelijkheid.

22. HET VAN ARENBERGPLEIN

Met 'Prins de Ligne' wordt Karel van Arenberg (1515 -1616) bedoeld. Karel, zoon van Jean de Ligne en Margaretha vander Marck erfde de naam 'Arenberg' van zijn moeder, die in haar huwelijkscontract liet bepalen dat haar kinderen de uitgestorven naam Arenberg en het wapen van haar voorouders mochten dragen.

Oorspronkelijk was deze verbinding tussen de Naamsesteenweg en de Waversebaan niet meer dan een veldweg. Hij werd gekasseid en in 1905 omgedoopt tot Prins de Lignestraat bij de feestelijkheden van 75 jaar Belgische onafhankelijkheid.

23. HERTOGSTRAAT

De Hertogstraat herinnert aan het feit dat Engelbert August (1824-1875) geregeld met zijn koets, getrokken door vier paarden, rond een deel van zijn bossen reed. Het traject dat hij stevast volgde, werd door de bewoners 'de wandeling van de hertog' genoemd. De straat was de grens tussen zijn eigendommen en die van de Parkabdij.

De huidige hertog Leopold van Arenberg (° 1956) is overigens de dertiende hertog van Arenberg op rij en woont in Zwitserland. De titel hertog van Arenberg is officieel erkend door het Belgisch Adelsrecht. Hun kinderen dragen de titel prins (2)/prinses (1). Hij is licentiaat in de rechten van de KU Leuven en MBA van de universiteit van Lausanne, waar hij nu nog woont. Hij is geassocieerd effectenmakelaar in Lausanne, Dallas en Atlanta. Zoals zijn illustere voorvaders is hij geëngageerd in culturele, religieuze en geschiedkundige verenigingen en stichtingen.

24. PARKBOSSTRAAT

Deze weg leidde oorspronkelijk naar een van de 'carrefours' in het jachtbos van de hertog. Het is een restant van de vroegere 'weg naar den groenen bosch', die in onbruik raakte omdat hij helemaal over het domein van het Heilig Hartinstituut liep.

Redactie: Ria Christens , Hilde Van Nieuwerburgh, Jos Lorent en Hugo Nackaerts

Bronnen: 'De Arenbergwandeling te Heverlee', Leuven, 1992; VHM, nota, zd; R.Uytterhoeven en C. Morias, Heverlee. 1846-1976: *evolutie in woord en beeld*, Leuven, 1996; R. Uytterhoeven, *Heverlee in oude prentkaarten, 2dln, 1974 en 1990; Tussen klooster en kasteel, erfgoedwandeling OMD 2013.*

Cultureel Erfgoed
Annuntiaten Heverlee

VLAAMS-
BRABANT